

ת"פ 38647/12/20 - מדינת ישראל נגד יגאל מוטאדה, ראובן מלכה, מרדכי בוכניק, נתנאל טקלה, אחיה הגואל לוי, מיכאל שטרית, אריאל חבה, ואיל אבו נאב ע"י

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 38647-12-20 מדינת ישראל נ' מוטאדה ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופט חגי טרסי
המאשימה
נגד
הנאשמים

מדינת ישראל

1. יגאל מוטאדה
2. ראובן מלכה
3. מרדכי בוכניק
4. נתנאל טקלה
5. אחיה הגואל לוי
6. מיכאל שטרית
7. אריאל חבה
8. ואיל אבו נאב ע"י עו"ד בן שעה

גזר דין לנאשמים 2, 6 ו-8

כתב האישום:

הנאשמים נותנים את הדין על מעורבותם בהקמה ובתפעול של מעבדות ייעודיות לגידול סם מסוכן מסוג קנבוס, כל אחד על פי חלקו, כמיוחס לו בכתב האישום. גזר הדין הנוכחי נוגע לעניינם של נאשמים 2, 6 ו-8, אשר כל אחד מהם הורשע, על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בעובדות כתב אישום מתוקן.

נאשם 2 היה מעורב בהקמה ובתפעול של שתי מעבדות שונות. בהתאם לכך, הורשע בכל אחד משני האישומים הראשונים לכתב האישום המתוקן בעבירות של **"יצור, הכנה והפקת סם מסוכן"** - עבירה על סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג - 1973 (להלן: **"הפקודה"**), ו**החזקת כלים להכנת סם** - עבירה על סעיף 10 רישא לפקודה. באישום הראשון הורשע בנוסף גם **בנטילת חשמל שלא כדין בצוותא** - עבירה על סעיף 400 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: **"החוק"**).

על פי העובדות המפורטות באישום הראשון, בתאריך 23.3.20 שכר הנאשם 2 יחידת דיור הכוללת מרתף בן שתי קומות וחניה בבית פרטי בעיר רעננה (להלן: **"הבית"**), תמורת דמי שכירות חודשיים של 15,000 ₪. מיום 23.3.20 ועד למעצרו של הנאשמים ביום 2.9.20 (להלן: **"התקופה"**), גידל נאשם 2, בסיוע נאשמים 1, 3 ו-4 סם מסוכן מסוג

קנבוס, במעבדה שהקימו ותפעלו בבית. הנאשם 2 בסיוע נאשמים 1, 3 ו-4, ציידו את המעבדה בציוד רב הכולל 5 מזגנים מיני מרכזיים, 11 מזגנים ניידים, 6 מפוחים, 29 מאווררים, 454 אדניות גדולות, 700 אדנית קטנות, 58 שנאים, 54 רפלקטורים ו-13 מנורות. ביום 2.9.20 נתפסו במעבדה כ-650 שתילים של הסם במשקל כולל של **131.16 ק"ג נטו**. שווי של הסם מוערך בכ-13,116,000 ₪. במהלך התקופה, כחלק מתפעול המעבדה, ועל מנת להימנע מתשלומי חשמל בסכומים גבוהים וכדי שלא יעוררו חשד, נטל הנאשם 2 חשמל ללא רשות בשווי של עשרות אלפי שקלים.

על פי עובדות האישום השני, ביום 23.7.20 שכר הנאשם 2 יחידת דיור בת שתי קומות, עם כניסה נפרדת, בבית פרטי בחולון (להלן: "הבית"). מיום 23.7.20 ועד למעצרו ביום 2.9.20 (להלן: "התקופה"), גידל הנאשם 2 סם מסוכן מסוג קנבוס במעבדה שהקים ותפעל בבית (להלן: "המעבדה"). נאשם 2 צייד את המעבדה בציוד רב, הכולל 18 מאווררים, 10 מזגנים ומאייד עילי, 4 מצננים ניידים, 8 מפוחים גדולים ו-9 קטנים, 6 פילטרים גדולים, 40 שנאים, 50 מגשים מפלסטיק ו-1301 אדניות. ביום 2.9.20 נתפסו במעבדה כ-347 שתילים של הסם במשקל כולל של **5.14 ק"ג נטו**. שווי של הסם מוערך בכ-514,000 ₪.

נאשם 6 הורשע במסגרת **האישום הרביעי** בעבירה של **מתן אמצעים לביצוע פשע** - עבירה על סעיף 498(א) לחוק, ובמסגרת **האישום החמישי בהפרת הוראה חוקית** - עבירה על סעיף 287(א) לחוק. בנוסף, צירף נאשם 6, במסגרת ההסדר, את **ת"פ 73161-01-20** מבית המשפט המחוזי בירושלים, בו הורשע, על פי הודאתו, בכתב אישום מתוקן בעבירות של **ייצור, הכנה והפקת סם מסוכן** - עבירה על סעיף 6 לפקודה, **החזקת כלים להכנת סם** - עבירה על סעיף 10 רישא לפקודה, **החזקת חצרים להכנת סם** - עבירה על סעיף 9(א) לפקודה ו**נטילת חשמל שלא כדין** - עבירה על סעיף 400 לחוק.

וביתר פירוט, **האישום הרביעי** בתיק העיקרי, מתייחס למעבדה שהקים הנאשם 5, בסיוע הנאשם 1, ביחידת דיור שכורה בפתח תקווה. המעבדה פעלה מיום 1.7.20 ועד 2.9.20, מועד בו נתפסו במעבדה 791 שתילים של סם במשקל כולל של **40.54 ק"ג נטו**, ובשווי מוערך של כ-4,054,000 ₪. נאשמים 5 ו-1 ציידו את המעבדה בציוד רב, ובאשר לנאשם 6, הרי שהוא ונאשם 7 "נתנו אף הם אמצעים להקמת המעבדה", כלשון כתב האישום. **האישום החמישי**, עניינו בכך שביום 19.8.20, בשעה 19:00 בערך, נסע הנאשם 6 מכיוון המעבדה הנ"ל בפתח תקווה, לכיוון בני-ברק, תוך הפרת התנאים המגבילים שנקבעו בעניינו בבית המשפט המחוזי בירושלים, ואשר כללו באותה עת מעצר בית חלקי בבית הוריו, לצד היתר לצאת מדי יום לעבודה במסגרייה, בפיקוח ערב מאושר.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן שצירף הנאשם 6, החל מיום 28.12.18 ועד למועד מעצרו של הנאשם ביום 20.1.20 (להלן: "התקופה הרלוונטית"), שכר הנאשם יחד עם אשתו ושני ילדיו דירה ביישוב גבעת זאב (להלן: "הדירה"), אשר צמוד לה מחסן בן שבעה חדרים, ולו כניסה נפרדת. זמן קצר לאחר תחילת השכירות, החזיק והתקין הנאשם, בין בעצמו ובין באמצעות אחרים, את הציוד הדרוש לצורך גידול הסם, לרבות מערכת אוורור, מנורות חשמל, גופי תאורה וחימום, מדי טמפרטורה, שנאים, מפיצי חום, מפוחים, מזגנים, אדניות, מאווררים וכלי עבודה. הנאשם שתל בתוך אדניות, בין בעצמו ובין באמצעות אחרים, בשבעה חדרים, 400 שתילי קנבוס, ובמסדרון שבדירה אכסן סם ב-3 שקיות וב-3 סלסלות. בנוסף, באחד החדרים אכסן ארגז מקרטון המכיל סם. ביום 20.1.20 במסגרת פשיטה של משטרת ישראל על הדירה נתפסו שתילי הסם האמורים במשקל כולל של **70 ק"ג נטו**. בנוסף, בתקופה הרלוונטית

לכתב האישום נטל הנאשם חשמל בשווי של כ-120,960 ₪, באמצעות חיבור לא חוקי אל קופסאות החיבורים של חברת חשמל, הממוקמות מחוץ לדירה, ואף גרם נזק לפילר ויצר סכנה.

נאשם 8 הורשע, במסגרת **האישום השלישי**, בעבירות של **ייצור, הכנה והפקת סם מסוכן** - עבירה על סעיף 6 לפקודה, **החזקת כלים להכנת סם** - עבירה על סעיף 10 רישא לפקודה **והחזקת חצרים להכנת סם** - עבירה על סעיף 9(א) ו-10(ד) רישא לפקודה. על פי העובדות המפורטות באישום זה, לאורך כחודשיים גידל הנאשם 8 במעבדה שהקים בביתו שבכפר אבו-דיס (להלן: "**הבית**"), סם מסוכן מסוג קנבוס. הנאשם צייד את המעבדה בציוד רב לצורך גידול הסם. ביום 2.9.20 נתפסו במעבדה כ-347 שתילים של הסם במשקל כולל של **66.61 ק"ג נטו**. שווי של הסם מוערך בכ-6,661,000 ₪.

במסגרת ההסדר לא גובשו הסכמות עונשיות בעניינם של הנאשמים שלפני, אך הוסכם על הפניית הנאשמים לקבלת תסקיר מטעם שירות המבחן. בכל הנוגע לחילוט הוסכם כי רכב מסוג פולקסווגן ג'טה יוחזר לנאשם 6 כנגד הפקדה של 4,000 ₪, וכי כסף מזומן בש"ח שנתפס אצל הנאשם 8 יחולט, וסכום שנתפס בדינר ירדני יוחזר לו.

להשלמת התמונה יובהר כי בעניינו של הנאשם 1, אשר הורשע כמסייע באישומים הראשון והרביעי, וטרם נידון, תעתור המאשימה לעונש של 24 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי, קנס וחילוט מוסכם של רכב, ואילו ההגנה תטען באופן פתוח. על הנאשם 3, שהורשע כמסייע באישום הראשון בלבד, הושתו בהסכמה 9 חודשי מאסר בעבודות שירות, לצד ענישה משלימה, והסדר עונשי דומה גובש בעניינו של הנאשם 4, שהורשע בעבירה דומה. על הנאשם 7, שהורשע באישום הרביעי בעבירה של מתן אמצעים לביצוע פשע, על יסוד עובדות זהות לאלה שיוחסו לנאשם 6 באותו אישום, הוטלו בהסכמה 5 חודשי מאסר בפועל לנשיאה בעבודות שירות, לצד מאסר על תנאי.

תסקירי שירות המבחן

מהתסקיר שהוגש בעניינו של נאשם 2 עולה כי מדובר בצעיר כבן 26, נשוי ואב ל-2 בנות פעוטות, אשר עובד לפרנסת משפחתו במקביל ללימודי יזמות עסקית. הנאשם גדל כבן למשפחה חרדית מרובת ילדים ותיאר התבגרות תחת מחסור כלכלי וגילויי אלימות מצד אביו, כלפיו וכלפי אמו ואחיו. בהמשך עבר לפנימייה ועזב את אורח החיים הדתי. לאחר כשנה עזב את הפנימייה, כאשר בחלק מהזמן היה דר רחוב ובתקופות אחרות התגורר בהוסטל. עוד מסר כי מגיל 14 עבד בעבודות מזדמנות על מנת להתקיים. בגיל 18 התגייס לצה"ל, שם שירת חלק מהזמן בתפקיד לוחם, ואף שירת חצי שנה נוספת בשירות קבע.

לאחר הצבא עבד בעבודות מזדמנות, ולאורך השנים צבר חובות לשוק האפור בהיקף של כ-800,000 ₪. הנאשם תיאר תסכול וחוסר אונים מחובותיו הרבים וממצבו הכלכלי. הנאשם שלל שימוש בחומרים ממכרים ומסר בדיקות שתן נקיות. באשר לעבירות בתיק זה מסר כי ביצע אותם לאור החובות לשוק האפור, כאשר בזמנו איימו על קרוביו ולכן נענה לביצוע העבירה. הנאשם מסר כי הקים את המעבדות לבד לצד קבלת הוראות מגורמים שונים. הנאשם ביטא חרטה על מעשיו ומסר כי כיום מבין שהיה יכול למצוא פתרון אחר לקשייו הכלכליים. להערכת שירות המבחן הרקע לביצוע העבירה הוא חיפוש אחר פתרון כלכלי מידי וקושי בהתמודדות בונה במצבי לחץ ובבחינת חלופות מותאמות.

שירות המבחן התרשם כי מדובר באדם אשר גדל במערכת משפחתית מורכבת, שכללה גילויי אלימות, וכי חוויות אלו טרם עובדו כראוי ומשפיעות עד היום על הקשרים החברתיים והזוגיים של הנאשם. עוד התרשם השירות כי במצבי דחק הנאשם מתקשה להתמודד בצורה בונה ונוטה לבחירת פתרונות מידיים ולא אדפטיביים, תוך קושי לחשוב על השלכות וחומרת מעשיו. גם כיום הוא מתמודד עם מצב כלכלי מורכב, כאשר ברקע לכך חובות כלכליים, ואלו הם גורמי הסיכון בעניינו של הנאשם. לצד זאת, התרשם השירות כי הנאשם הנו בעל יכולות תפקודיות טובות, ומבטא סולידריות ומחויבות משפחתית. בשיחות עם שירות המבחן לקח הנאשם אחריות על מעשיו, והביע חרטה ורצון להימנע מביצוע עבירות נוספות. נראה כי כיום לוקח אחריות על מצבו הכלכלי ובוחר להתמודד עמו בצורה נכונה, תוך השתלבות בתעסוקה וניסיון להסדיר חובותיו. הנאשם ביטא רצון להשתלב בהליך שיקומי, ושירות המבחן העריך כי הנאשם יוכל להפיק תועלת מטיפול. לפיכך, בא התסקיר בהמלצה טיפולית הכוללת טיפול קבוצתי למשך כשנה, לצד שילוב בסדנת "פעמונית" העוסקת בהתנהלות כלכלית נכונה. לאור העובדה כי מדובר בהליך טיפולי ארוך טווח, לא מצא שירות המבחן לנכון לבקש דחייה, והמליץ להטיל על הנאשם צו מבחן למשך שנה וחצי, לצד עונש מאסר בעבודות שירות ומאסר על תנאי.

מהתסקיר שהוגש בעניינו של נאשם 6 עולה כי מדובר בצעיר כבן 28, נשוי ואב לשני ילדים קטנים. מתגורר עם אשתו וילדיו בדירה שכורה, ומתפרנס מעבודתו כסופר סת"ם. הנאשם גדל בבני ברק למשפחה חרדית, למד במוסדות חינוך כמקובל במגזר החרדי וקיבל פטור משירות צבאי על רקע היותו תלמיד ישיבה. בגיל 23 סיים את לימודיו בישיבה גדולה ונישא בשידוך לאשתו. לפני כשלוש שנים השלים לימודי תעודה בתחום האימון הגופני, ועד למעצרו עבד כמאמן בחדר כושר.

באשר להתמכרותו להימורים, מסר כי עוד בילדותו נהג לשחק עם חבריו בישיבות משחקי קלפים, ולאחר לימודיו החל לשחק משחקי קלפים באמצעים דיגיטליים. בהמשך התפתה להמר על תוצאות המשחק. הוא תיאר את תחושת הסיפוק שחש כאשר הרוויח במשחקי הראשונים, אך בהמשך החל להפסיד כסף רב ולצבור חובות. על אף המחירים הכלכליים התקשה לשלוט בעצמו והמשיך לשחק עד שחובותיו לשוק האפור עלו על מאה אלף שקלים. לדבריו, לאור איומים על חייו בשל החוב שצבר, נבהל והפסיק להמר, אך הוא מתאר קושי לשלוט בעצמו גם כיום, כאשר משחק במשחקים דיגיטליים שאינם כוללים הימורים. על רקע זה ביקש להשתלב בטיפול ייעודי בהתמכרויות והופנה על ידי שירות המבחן לעו"ס התמכרויות במחלקה לשירותים חברתיים בעיר מגוריו. שירות המבחן ציין כי המטפל יצר עמם קשר ודיווח כי קיים פגישת הכרות עם הנאשם, אך טרם נקבעה פגישה נוספת לאור יציאתו לחופשה.

הנאשם נעדר עבר פלילי. באשר לעבירות של גידול סם מסוכן, מסר כי בוצעו על רקע חובותיו לשוק האפור. לדבריו, גורמים עברייניים איימו עליו בטלפון ואף הגיעו לביתו והציעו לו עסקה להשבת החוב, במסגרתה ידאג להשקות במחסן ביתו עציצים של קנבוס ובתמורה יוותרו לו על חובו. הנאשם הסביר כי לשם כך היה צריך לשכור דירה מרווחת יותר, כאשר אותם גורמים עבריינים אחראים על תשלום שכר הדירה, שיפוץ המחסן והתאמתו לגידול הסם. בשל האיומים על חייו, והיעדר יכולת ממשית לשלם את חובו, הסכים לעסקה, על אף שידע שמעשיו אינם חוקיים. עוד מסר כי גידל את הסם במשך ארבעה חודשים, וכי התעמת עם אותם גורמים עבריינים כשחש שהם מנצלים אותו.

באשר לעבירות של מתן אמצעים לביצוע פשע והפרת הוראה חוקית, מסר כי ביצע אותם עת היה נתון בתנאים מגבילים בבית הוריו בבני ברק. לדבריו, בראשית התפרצות מגפת הקורונה והסגר הראשון הוקלו תנאיו, כך שהיה רשאי לצאת

לעבוד, אך התקשה למצוא מקום עבודה. נוכח הלחץ הכלכלי נענה לבקשתו של נאשם 1 ורכש עבורו שתיל מהמשתלה הסמוכה לביתו. כאשר הגיע לדירה בפתח תקווה, שאותה עת הייתה בשיפוץ, למסור את השתיל תמורת תשלום, הוצע לו בנוסף לפנות פסולת מהמקום תמורת תשלום נוסף. הנאשם תיאר כי ההכנסה האפשרית תמורת עבודה קלה פיתתה אותו להסכים לבקשה, אולם ציין כי לא ראה סימנים כי הדירה השכורה עתידה להיות מעבדת סמים. עוד תיאר כי הקל ראש בידעין בתנאיו המגבילים נוכח הצורך בהכנסה.

הנאשם לקח אחריות על מעשיו, תוך שביטא חרטה על מעורבותו בפלילים וחווית בושה על כך מול בני משפחתו. בשיחה עם שירות המבחן ציין כי הוא מבין שעבר על החוק ועליו להיענש, אך ביטא חשש משמעותי וחרדה מפני עונש של מאסר בפועל, שעלול לפגוע באשתו ובילדיו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מחזיק בערך עצמי נמוך ותחושת קורבנות. עוד התרשם כי התמכרותו להימורים ומעורבות בפלילים סיפקו עבורו ניסיון בלתי מודע למלא חסכים רגשיים ותחושת הערכה, מסוגלות ושייכות על מנת לחזק את ערכו העצמי הפגוע. בנוסף התקבל הרושם כי הנאשם פעל באופן אימפולסיבי, מבלי לבחון חלופות להתנהלותו השולית, תוך טשטוש גבולות המותר והאסור, לצורך קבלת מענה מידי לצרכיו ומבלי לחשוב על השלכות מעשיו. שירות המבחן ציין כי גבולות אשר הוצבו לנאשם במסגרת ההליך הפלילי בתיק גידול הסמים לא מנעו מעורבותו בפלילים פעם נוספת בתיק מושא דיון זה, וכל אלה מהווים גורמי סיכון לעבריינות. לצד זאת, בבחינת גורמי הסיכוי לשיקום, התרשם שירות המבחן כי הנאשם עייף מאורח החיים ההישרדותי והשולי אותו ניהל, והביע רצון לנהל אורח חיים נורמטיבי. עוד התרשם שירות המבחן כי ההליכים הפלילים, לצד התמיכה מאשתו והאחריות אותה מבטא כלפי משפחתו, מסייעים לו בעת הנוכחית לגייס את כוחותיו ולקחת אחריות ושליטה על חייו. בנוסף, הנאשם מבטא הבנה ראשונית לדפוסיו ומוטיבציה גבוהה להשתלב בטיפול ייעודי בהתמכרויות. לדעת שירות המבחן, מאסר מאחורי סורג וברח עלול להביא להתדרדרות במצבו של הנאשם, ולכן בא הוא בהמלצה להשית על הנאשם מאסר בעבודת שירות וצו מבחן למשך שנה וחצי, במסגרתו ישולב בטיפול בהתמכרויות.

מהתסקיר שהוגש בעניינו של נאשם 8 עולה כי מדובר באדם כבן 47, נשוי ואב ל-6 ילדים, אשר עובד כקבלן משנה בבניה ושיפוצים. הנאשם נישא לפני כ-25 שנים, בת זוגו עקרת בית והוא תיאר קשר טוב ופתוח עמה, כמו גם מערכת יחסים חיובית ותומכת עם המשפחה הגרעינית והמורחבת. הנאשם נעדר עבר פלילי. באשר לעבירות נשוא תיק זה, התקשה לקחת אחריות ולהעמיק במשמעותן וחומרתן. הוא הודה במעשיו, כאשר לדבריו ברקע לכך הזדקקותו לסם, כדרך להתמודד עם קשייו, ורצונו להקל על הספקת הסם לעצמו. הנאשם חזר והדגיש כי הסם היה מיועד לשימוש עצמי, ושלל מניע כספי או כוונה לסחור בו. תחילה הביע עמדות תומכות בשימוש בקנבוס, עקב בעיותיו הבריאותיות וכדרך התמודדות, והתקשה לראות את השפעתו השלילית. בהמשך שיתף כי נמנע מאז מעצרו משימוש בסמים או ממעורבות בעסקאות סמים. לדבריו, החל להשתמש בסמים לפני כ-10 שנים, לאחר שחלה במחלה המשפיעה על מערכת העצבים, זאת על רקע קושי וכאבים עימם התמודד ועל רקע תחושת בדידות וחוסר במענה וטיפול רפואי. לדבריו, לאורך כחמש שנים השתמש בסם באופן אינטנסיבי ויומיומי, ובמקביל הצליח לתפקד ולעבוד באופן מסודר ורציף. על רקע מעורבות בעבירה, הפסיק לטענתו את השימוש בסמים, ושלל צורך בטיפול. עוד שיתף כי כיום הוא נוטל תרופה, אשר נותנת מענה לכאביו. הנאשם מסר בדיקות שתן נקיות מסם.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם ביצע את העבירות על רקע תלות שפיתח בסם, כדרך להתמודדות עם כאבים שחווה. עוד התרשם כי הנאשם חסר כלים להתמודד באופן ישיר עם קשייו, והשימוש בסם מהווה עבורו מפלט מההתמודדות.

הוא מאמץ עמדות המצדיקות את אופן ההתמודדות שלו, ועל רקע זה נוצר טשטוש גבולות אשר נמצא ברקע לביצוע העבירות ולכמויות בגידול סמים מסוכנים. עוד התרשם שירות המבחן כי מדובר באדם אשר גדל לתוך מציאות בעלת תפיסות שמרניות והיררכיות, לאורן אימץ לעצמו דפוס פעולה של ריצוי בחיי אשר באמצעותו הוא מעלה את דימויו העצמי. להערכת שירות המבחן על רקע זה מתקשה הנאשם לזהות מצבי סיכון וניכר כי קשייו בהפעלת שיקול דעת נובעים לעיתים מתוך כוונה להציג עצמו כאדם רוחני. הנאשם התקשה לקחת אחריות על מעשיו ולהבין לעומק את חומרתם. הנאשם מגלה חוסר שיקול דעת, דפוסי חשיבה מניפולטיביים וקושי בהבנת התמונה המלאה והשלכות מעשיו. הנאשם מתקשה להתבונן במניעים אשר הביאו לביצוע העבירה ולא מביע נזקקות לטיפול. גורמים אלו מהווים גורמי סיכון בעניינו של הנאשם. לצד זאת, בבחינת גורמי הסיכוי לשיקום, התרשם שירות המבחן כי מדובר באדם המנהל לרוב אורח חיים נורמטיבי בתחומי העבודה והמשפחה, אשר גילה לאורך השנים כוחות לתפקוד תקין, חיובי ויציב במישורי חיים שונים, וקיימת לו רשת תמיכה משפחתית. ההליך המשפטי מהווה גורם הרתעה בעניינו.

לאור העובדה כי הנאשם שולל נזקקות טיפולית לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית. עם זאת, בהתחשב בכך שמדובר במי ששואף לנהל חיים נורמטיביים, והוא המפרנס היחיד של משפחתו, הרי שעונש מאסר בפועל וחשיפה לחברה עבריינית יביא להתדרדרות במצבו ולהפגמת דפוסים עברייניים, ולכן הומלץ להטיל עליו מאסר בעבודות שירות וקנס כספי, לצד עונש מותנה כגורם הרתעה לעתיד.

טיעוני הצדדים:

בטיעוניו עמד ב"כ המאשימה על הפגיעה בערכים המוגנים והדגיש את נסיבות ביצוע העבירות. באשר לנאשם 2, ציין כי מדובר במי שהורשע בשני אישומים שונים של גידול סם. באישום הראשון דובר על מעבדה שפעלה במשך כחצי שנה, תוך שימוש בצידוד רב, ואשר בה נתפסו בה כ-650 שתילים במשקל של 131 ק"ג נטו, ששווים מוערך בכ-13 מיליון ₪. באישום השני דובר על מעבדה שפעלה במשך כחודשיים, בה נתפסו 347 שתילים במשקל של 5 ק"ג, ששווים כחצי מיליון ₪. באישום הראשון חלקו הוא העיקרי, בעוד שבאישום השני חלקו הוא בלעדי, כאשר בשני האישומים הוא שזה ששכר את הדירות וגידל את הסם. ב"כ המאשימה ציין כי מדובר בפגיעה בערכים המוגנים ברף הגבוה, לאור העובדה כי מדובר בהשקעות כספיות נכבדות מצד הנאשם ובהקמת שתי מעבדות. התובע הגיש אסופת פסיקה ועתר למתחם ענישה הנע בין 40 ל-60 חודשי מאסר, לצד מאסר על תנאי, קנס משמעותי וחילוט. באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, ציין כי הנאשם בעל עבר פלילי שאינו מכביד, ועל כן ביקש למקם את העונש בתחתית המתחם. באשר לקנס, ביקש להטיל על הנאשם קנס גבוה, בהתחשב בשכר הדירה הגבוה ששילם, 15 אלף ₪ במעבדה הראשונה ועוד 8000 ₪ במעבדה השנייה, תוך שהדגיש כי על רכיב הקנס לשקף את העובדה שמדובר בעבירות שמבוצעות על רקע כלכלי, מתוך ציפייה לרווח קל. עוד ביקש להכריז על הנאשם כסוחר סמים ולחלט את רכושו כמפורט בכתב האישום.

באשר לנאשם 6, ציין כי בתיק העיקרי מדובר בהרשעה בעבירה של מתן אמצעים לביצוע פשע והפרת הוראה חוקית, על כך שהפר מעצר בית ונסע למעבדה שעה שאמור היה להיות בעבודה. בנוסף, צירף הנאשם תיק בו הורשע בעבירות של גידול סם מסוכן, כאשר מדובר במעבדה אשר פעלה לאורך תקופה ארוכה של כשנה, ואשר כללה צידוד רב והשקעה ניכרת מצידו של הנאשם. במעבדה נתפסו כ-70 ק"ג נטו של סם והנאשם נטל חשמל בשווי של כ-120 אלף ₪. ב"כ המאשימה הגיש פסיקה ועתר למתחם ענישה, בגין שני התיקים, הנע בין 30 ל-60 חודשי מאסר, לצד מאסר על תנאי,

קנס משמעותי וחילוט. באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע עבירה, ציין כי הנאשם נעדר עבר פלילי ומדובר בצירוף של שני תיקים מאותו עניין, ועל כן ביקש למקם את עונשו בשליש התחתון של המתחם. באשר לחילוט, ביקש לחלט את רכוש הנאשם כמפורט בשני כתבי האישום, כאשר יש הסכמה לשחרור רכב הפולקסווגן תמורת הפקדה של 4000 ₪. בנוסף ביקש להכריז עליו "סוחר סמים". באשר לביקשת ב"כ הנאשם לדחות את עניינו של הנאשם על מנת שיסיים טיפול ביחידה להתמכרויות, טען התובע כי אין מקום לדחייה נוספת. שירות המבחן אף לא ביקש דחייה לצורך שילובו בטיפול, ופנייתו של הנאשם ליחידה לטיפול בהתמכרויות הייתה רק בסוף חודש נובמבר 2021, על אף שהנאשם משוחרר בלא תנאי תקופה ארוכה בהרבה, כך שאין הצדקה לדחיית הדיון.

באשר לנאשם 8, ציין ב"כ המאשימה כי מדובר במי שהורשע בעבירות גידול סם, בכך שהקים מעבדה וגידל בה 347 שתילים במשקל של כ-66 ק"ג, ששווים מוערך בכ-6 מיליון ₪. הנאשם הקים ותפעל לבד את המעבדה, ועל כן אחריותו למעשים מלאה. התובע המלומד הגיש פסיקה ועתר למתחם ענישה הנע בין 28 ל-50 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי, קנס משמעותי וחילוט כמפורט בכתב האישום, למעט סכום כסף שנתפס בדינר ירדני, אשר הוסכם להחזירו. באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, ציין כי הנאשם נעדר עבר פלילי, אך התסקיר שהוגש בעניינו שלילי באופן מובהק, לאור העדר מאמץ לשוב למוטב והעדר ביטוי לנזקקות טיפולית. לפיכך, ביקש למקם את עונשו באמצע מתחם הענישה, להטיל עליו עונש של 36 חודשי מאסר ולהכריז עליו כסוחר סמים.

מנגד, עתר הסנגור המלומד לאימוץ המלצות שירות המבחן בעניינם של הנאשמים, ובעניינו של נאשם 6 אף הציע להמתין עד לסיום הטיפול בתחום ההתמכרויות בטרם ייגזר הדין. הוא הזכיר בטיעונו כי הנאשמים הודו בביצוע העבירות, לקחו אחריות וחסכו זמן ציבורי ניכר. באשר לנאשם 2, ציין את נסיבות חייו הקשות כעולה מהתסקיר, כמי שגדל בעוני ותחת מסכת אלימות קשה, וכמי שדר ברחוב תקופה מסוימת ושהה בהוסטל טיפולי. עוד הדגיש כי דווקא בתקופה זו, כאשר הסיכוי למעורבות פלילית היא גבוהה, לא נפתחו לנאשם תיקים פלילים והוא התגייס לצבא לשרת כלוחם ואף שירת בקבע. הנאשם ביצע את העבירות על רקע חובות לשוק האפור, כאשר נותר ללא כל תמיכה משפחתית. לטענתו, לנאשם פוטנציאל שיקום ממשי, אשר מתבטא בכך שהנאשם עובד כיום באופן מסודר, סגר את חובותיו לשוק האפור, לא נפתחו לחובתו תיקים נוספים והוא מקיים קשר זוגי ומשפחתי תקין. על רקע זה מצא שירות המבחן לתת בו אמון, והמליץ על צו מבחן לתקופה ארוכה של שנה וחצי. ב"כ הנאשמים הגיש פסיקה המציגה לדבריו מקרים חמורים מעניינו שם קיבלו עונשים מתונים יותר מאלו אליהם עותרת המאשימה. הוא ביקש להתייחס לשני האישומים בגדר מתחם אחד, כאשר מדובר במעבדות שפעלו במקביל באותה תקופת זמן. לטענתו, המעבדה באישום השני היא למעשה המשך של המעבדה באישום הראשון. לבסוף ביקש להתחשב בנסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם, ולאמץ את המלצת שירות המבחן בדבר הטלת צו מבחן ומאסר בעבודות שירות.

באשר לנאשם 8, הגיש ב"כ הנאשמים מסמכים רפואיים וביקש להעניק משקל לאמור בתסקיר על כך שמדובר במי שביצע את העבירה על רקע מחלה במערכת העצבים, ומתוך רצון להקל על כאביו החזקים. עוד הזכיר כי לאחר המעצר החל הנאשם להשתמש בתרופה אחרת, הפסיק להשתמש בסם ומסר בדיקות שתן נקיות. בנוסף, הזכיר כי הנאשם נשוי ואב ל-6 ילדים אשר הוא המפרנס היחיד שלהם, וכי מדובר באיש דת המהווה דמות רוחנית בקהילתו, ועונש של מאסר בפועל עלול לפגוע בו ובמשפחתו ולגרום להפנמה של דפוסים עבריינים. לדבריו, מדובר באדם נורמטיבי שעקב מצוקה רפואית ביצע את העבירה. הסנגור הגיש פסיקה במסגרתה הוטלו עונשי מאסר בעבודות שירות, וביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן.

באשר לנאשם 6, ציין הסנגור כי העבירות בוצעו על רקע התמכרות להימורים, כאשר גם המאשימה אינה כופרת בכך, ובמסגרת ההסדר שנחתם בתיק הצירוף אף הוסכם כי הנאשם יוכל לטעון כי ביצע את העבירות בשל התמכרותו להימורים. שירות המבחן אישר טענה זו והפנה אותו לטיפול ביחידה להתמכרויות. היחידה עצמה ממליצה, כמפורט במסמך שהוגש וסומן ע/2, לדחות את הדיון עד להשלמת ההליך הטיפולי. ההגנה מצטרפת לבקשה זו ולטענתה כך ראוי לעשות על רקע ציפיית הנאשם, העומדת בבסיס ההסדר, כי תינתן לו האפשרות לטפל בהתמכרותו. בנוסף נטען כי העבירה בתיק הצירוף בוצעה בשנת 2018 וחלוף הזמן הוא משמעותי. כמו כן טען כי בתיק העיקרי הוסכם כי הנאשם לא ידע שמדובר במעבדת סמים ולכן הואשם במתן אמצעים, ולא בעבירת הסיוע. עוד הפנה לתסקיר שירות המבחן, ממנו עולה כי הנאשם נשוי ואב לשני ילדים, וכי הוא בעל מוטיבציה גבוהה לשיקום לפיכך ביקש לקבל את המלצת היחידה לדחות את הדיון, לאפשר לנאשם לטפל בעצמו ולא לקטוע את ההליך הטיפולי עליו הסתמך עת חתם על הסדר הטיעון. באשר לחילוט, ציין כי יש אישור הפקדה של 4,000 ₪ חלף חילוט הרכב וכי קיימת הסכמה לחילוט יתר הפריטים.

בעניינו של הנאשם 6 נשמעה במסגרת הטיעונים גם עדות אופי מטעמו של מר שלומי ועקנין, אשר שימש כמדריך נוער בישיבה בה למד הנאשם וליווה את הנאשם מאז הגיע לישיבה לפני כשבע שנים, ועד לנישואיו. לאחר מכן נחלש הקשר, כך שועקנין לא היה ער לנושא ההתמכרות להימורים, אך לאחר מעצרו של הנאשם חזרו השניים לדבר והעד הסביר לנאשם את האיסור ההלכתי במעשיו. כיום הם מצויים בקשר רציף והעד מתרשם כי הנאשם משקיע מאמצים בעבודה עצמית, ומגלה מוטיבציה להשתנות ולהצליח, בעזרת משפחתו התומכת. על רקע זה ביקש ועקנין לתת לנאשם הזדמנות לטפל בעצמו, ולהימנע משליחתו למאסר, באופן שייפגע בנישואיו, בילדיו ובתהליך הטיפולי והשיקומי.

לבסוף שמעתי גם את דברי הנאשמים עצמם. נאשם 2 מסר כי הגיע למצב בו הוא נתון מאחר ומגיל צעיר מאוד התמודד לבד ולא יכול היה לבקש עזרה. לדבריו, המדינה לא עזרה לו ולכן והתנהל שנים רבות לבדו ללא מסגרת. עוד ציין כי הוא מנסה לשנות את מציאות חייו וביקש מבית המשפט להתחשב בו.

נאשם 6 ביקש להודות לבית המשפט על ההזדמנות לטפל בעצמו ומסר כי חייו השתנו. לדבריו, הוא מטפל בעצמו, עושה דרך קשה, סוגר את חובותיו ומצוי לקראת סיום תשלומם. עוד מסר כי הוא שומר על קשר עם קצין המבחן שלו וכי הטיפול הוביל למערכת יחסים טובה יותר עם משפחתו. לבסוף ביקש את רחמיו של בית המשפט.

נאשם 8 מסר כי הוא בן 47 וכי יש לו 6 ילדים, חלקם כבר גדולים ומלומדים, והוא הגורם המפרנס היחיד. עוד אמר שהוא מצטער על מעשיו, וכי לנוכח מעמדו הדתי בקהילה התבייש לבקש שמן קנבוס מהרופא שלו. הוא סיפר כי ילדיו ואחיו לא דיברו עמו לאורך זמן, ורק לאחרונה חודש הקשר ביניהם, וביקש לתת לו הזדמנות נוספת.

דין והכרעה

ההליך שלפני הנו ביטוי נוסף, אחד מבין רבים, לתופעה של הקמת מעבדות רחבות היקף לייצור והפקה של סם מסוכן מסוג קנבוס, אשר הפכה בשנים האחרונות למכת מדינה של ממש. מדי יום ביומו כמעט נחשפות מעבדות מעין אלה,

ולנוכח הרווחים הכלכליים העצומים שניתן להפיק באמצעותן, קצרה ידם של רשויות האכיפה ושל בתי המשפט מלהרתיע מפני העיסוק בתחום עברייני זה. לתופעה זו תוצאות לוואי קשות, שכן מדובר בעבירות הפוגעות פגיעה ממשית בערכים חברתיים חשובים ובראשם הצורך להגן על הציבור, הן מפני הנזק הישיר שעשוי להיות כרוך בשימוש בסם והן מפני הנזק העקיף הנובע מעבירות הרכוש והאלימות אשר נלוות לא פעם להליכי הפצת הסם והשימוש בו. סם הקנבוס נחשב אמנם סם "פחות חמור", כלשונו של כב' השופט הנדל, בע"פ 5807/17 דרחי נ' מ"י (18.6.18) (להלן: "עניין דרחי"), וזאת בהשוואה לסמים אחרים דוגמת קוקאין והרואין, אך לצד זאת הובהר כי מדיניות האכיפה המקלה שננקטה לאחרונה "למשתמש העצמי בסם מסוג קנבוס פעם ראשונה לחוד, ומדיניות הענישה למפיץ, לסוחר ולמגדל, ולמסייע להם - לחוד" (שם, פסקה 4). לנוכח עצמת הפגיעה של מעשים מעין אלה בערכים החברתיים המוגנים הבהיר בית המשפט העליון, כי "יש צורך בהטלת ענישה ממשית אשר תרתיע עבריינים פוטנציאליים... זאת, בין היתר במטרה למגר את מעבדות הסמים הפועלות במדינה, המתפשטות כאש בשדה קוצים." (ע"פ 4387/20 מ"י נ' דרור (8.2.21)).

מבין הנאשמים שלפני עומד בראש מדרג החומרה הנאשם 2, אשר היה מעורב כמבצע ראשי ועיקרי בהקמתם של שתי מעבדות שונות. תחילה שכר יחידת דיור גדולה, תמורת לא פחות מ-15,000 ₪ לחודש, והקים בה, בסיוע אחרים ותוך השקעה ניכרת, במונחי כסף, זמן ומשאבים, מעבדה רחבת היקף לגידול סם. המעבדה פעלה במשך כחצי שנה ונתפסו בה לא פחות מ-650 שתילים במשקל של למעלה מ-130 ק"ג, בשווי עצום של כ-13 מיליון ₪. הפעילות במעבדה אף הייתה כרוכה בגניבת חשמל בשווי עשרות אלפי ₪. יתרה מכך, במקביל לפעילות המעבדה הראשונה, שכר הנאשם יחידת דיור נוספת, בתמורה לדמי שכירות של 8,000 ₪ לחודש, והקים גם בה מעבדה רחבת היקף. המעבדה פעלה תקופה קצרה בלבד, של מעט יותר מחודש, בטרם נחשפה על ידי המשטרה, וזוהי גם ככל הנראה הסיבה כי 347 השתילים שנתפסו בה היו עדיין בשלבי צמיחה מוקדמים, כך שמשקל הסם שנתפס במעבדה היה כ-5 ק"ג בלבד. גם כך מדובר היה בסם בשווי של כחצי מיליון ₪. מעשיו של הנאשם 2 מצויים אפוא ברף החומרה הגבוה של עבירות מעין אלה, ופגיעתם בערכים החברתיים המוגנים מצויה אף היא ברף חומרה שכזה.

מעשיו של נאשם 6 ומידת הפגיעה הכרוכה בהם בערכים המוגנים מצויים ברף בינוני-גבוה, ביחס למקרים אחרים. תחילה, כמפורט בתיק הצירוף, הקים הנאשם בדירה, אותה שכר לצורך זה, מעבדה רחבת היקף לגידול סם, אותה צייד בצידוד ייעודי מקיף, תוך השקעה ניכרת של משאבים. המעבדה פעלה לאורך תקופה ארוכה של כשנה, ונתפסו בה לא פחות מ-400 שתילים במשקל כולל של כ-70 ק"ג נטו של סם. בנוסף, לא רק שלצורך תפעול המעבדה נטל הנאשם חשמל בשווי של כ-120 אלף שקלים, אלא שהחיבור לרשת החשמל בוצע באופן לא חוקי, ואף גרם נזק לפילר ויצר סכנה. אם לא די בכך, הרי על אף שמעבדה זו נחשפה בחודש ינואר 2020, והנאשם הועמד לדין והיה ער להשלכות מעשיו, שב הנאשם לפעול בתחום מעבדות הסמים בכך שבחודש יולי 2020 סיפק אמצעים להקמת המעבדה המוזכרת באישום הרביעי בתיק העיקרי, בה נתפסו לבסוף כ-800 שתילים במשקל של כ-40 ק"ג נטו.

באשר לנאשם 8, הרי שמידת הפגיעה בערכים המוגנים בעניינו מצויה ברף הבינוני. הנאשם הקים מעבדה רחבת היקף לייצור סמים בביתו, תוך שהוא מצייד אותה בצידוד רב. במעבדה נתפסו כ-350 שתילים במשקל של כ-66 ק"ג נטו, בשווי מוערך של למעלה מ-6 מיליון ₪.

בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת**, מלמדת על כך שככלל דינם של אלה המעורבים בהקמתן ותפעולן של מעבדות מעין אלה, בוודאי כאלה שבהן הופק סם במשקל נכבד ובשווי כספי משמעותי, להישלח לנשיאת מאסר ממושך, גם מקום בו מדובר במי שעברו הפלילי אינו מכביד. הענישה היא כמובן אינדיווידואלית, ובמקרים המתאימים ברי כי ניתן גם בעבירות מעין אלה לסטות לקולה מהמתחם מטעמי שיקום, אך הכלל הרחב הוא מאסר, ולא דווקא לתקופה קצרה. אדגים את הכלל האמור על ידי סקירת הפסיקה שהוגשה לעיוני, ופסיקה רלוונטית נוספת.

בעניינו של נאשם 2 הפנתה המאשימה לע"פ 863/18 **סבן נ' מ"י** (15.11.2018), שם הורשע המערער בעבירות של ייצור, הכנה והפקה של סם מסוכן מסוג קנבוס, החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, החזקת חצרים לשם הכנת סם מסוכן וקשירת קשר לפשע, לאחר שהקים וניהל, עם מעורבים נוספים, מעבדה לגידול סם מסוכן, בה נתפסו 283 שתילים שהגיעו למשקל של **92 ק"ג**. נקבע **מתחם עונש הולם שנע בין 28 ל-52 חודשי מאסר בפועל** ונגזרו על המערער 42 חודשי מאסר בפועל, ובכלל זה הפעלת מאסר על תנאי של שנה, חציו במצטבר, וקנס בסך 5,000 ₪. בית המשפט העליון הקל בעונשו של המערער בשל שיקולים של אחדות הענישה, ובהתחשב בתסקירים החיוביים שניתנו עליו, והעמידו על **36 חודשי מאסר**.

עוד הפנתה המאשימה לע"פ 2596/18 **זנזורינ' מ"י** (12.8.18), שם הורשע הנאשם, על פי הודאתו, בקשירת קשר לביצוע פשע, שיבוש מהלכי משפט וייצור, הכנה והפקה של סם מסוכן מסוג קנבוס, בכך שהקים, בסיוע אחר, מעבדה לגידול סמים, בה נתפס סם מסוג קנבוס במשקל של **137 ק"ג**. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם ענישה הנע בין 36 ל-56 חודשי מאסר בפועל**, והשית על הנאשם **26 חודשי מאסר בפועל**, תוך חריגה לקולה מהמתחם מטעמי שיקום. ערעור הנאשם על חומרת העונש וערעור המדינה על קולת העונש נדחו על ידי בית המשפט העליון.

בנוסף הפנתה התביעה, בעניינו של נאשם 2 להסדרי טיעון שגובשו בעניינם של נאשמים שהורשעו בגידול סם בהיקף דומה. כך, בת"פ (מרכז) 47795-02-15 **מ"י נ' עאמר** (29.12.15), דובר במעבדה לגידול סם מסוג קנבוס, שכללה ציוד רב בהשקעה כספית ניכרת, ואשר בה נתפסו סמים במשקל של **119.5 ק"ג**. במסגרת ההסדר הצדדים עתרו במשותף לעונש של **38 חודשי מאסר בפועל** וקנס בסך 230,000 ₪. בדומה, בת"פ (מח' ת"א) 43463-07-16 **מ"י נ' טלקר** (4.12.16), הורשע הנאשם 1, בהקמת מעבדה לגידול הסם, שכללה ציוד רב, ובה נתפסו **142 ק"ג** נטו של הסם. לחובת הנאשם עבר פלילי מכביד, לרבות בעבירות סמים. במסגרת ההסדר עתרו הצדדים במשותף לעונש מוסכם של **43 חודשי מאסר בפועל** והפעלת תנאי (סה"כ 45 חודשים).

בעניינם של נאשמים 6 ו-8 הפנתה המאשימה לרע"פ 3287/21 **עתמין נ' מ"י** (12.5.21), שם נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע, על פי הודאתו, בעבירות של ייצור, הכנה והפקת סם מסוכן והחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, לאחר שגידל בחצר ביתו סם מסוג קנבוס במשקל כולל של **57 ק"ג גנטו**, במשך כשלושה חודשים. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 20 ל-40 חודשי מאסר, אך מצא לחרוג מהמתחם לקולה ולגזור על הנאשם 9 חודשי עבודות שירות, בשל נסיבותיו האישיות וההליך השיקומי שעבר. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש והעמיד את **מתחם העונש ההולם על 24 עד 40 חודשי מאסר**, ואת עונשו של הנאשם על **20 חודשי מאסר בפועל**, מבלי למצות עמו את הדין.

ב"כ הנאשמים מצידו, סמך את עתירתו העונשית על אסופה של פסקי דין, בעזרתה ביקש להראות כי במקרים חמורים יותר מאלו שלפני נקבעו מתחמי ענישה והוטלו עונשים מקלים יותר מאלו אליהם עותרת המאשימה. אין זה השלב המתאים לדון באפשרות של סטייה לקולה ממתחמי הענישה מטעמי שיקום, ועל כן אתמקד בשלב זה בסוגיות הקשורות בקביעת המתחם, כאשר דומה כי גם בפסיקה שהוגשה מטעם ההגנה מדובר במתחמים המתייחסים לתקופות מאסר משמעותיות.

בע"פ 4387/20 מ"י נ' דרור (8.2.21), נדונו ערעור המדינה וערעורו של אחד הנאשמים, בנוגע לעניינם של שלושה נאשמים שהורשעו בעבירות של גידול סם מסוג קנבוס וגניבת חשמל. על שני נאשמים, שהודו בהקמת **שלוש מעבדות** לגידול סם, שבהן נתפסו סמים מסוג קנבוס במשקל כולל של **584 ק"ג**, הוטל בהסכמה עונש של **45 חודשי מאסר**. ערעור המדינה נגע לגובה הקנס בלבד ובית המשפט העליון העמיד אותו על 175,000 ₪. על נאשם נוסף, שהורשע לאחר הליך הוכחות, באחריות חלקית למעבדה אחת ובה סם במשקל **420 ק"ג** הוטל עונש של **34 חודשי מאסר** בפועל, ובית המשפט העליון הקל בעונשו ל-**30 חודשי מאסר בפועל**, על רקע חלקו המצומצם.

בע"פ 5093/17 בקשט נ' מ"י (1.1.2018), הורשעו המערערים, על פי הודאתם, בעבירות של ייצור, הכנה והפקה של סם מסוכן וקשירת קשר לפשע, לאחר שהקימו מעבדה לגידול סם מסוכן מסוג קנבוס בה נתפסו שתילים שהגיעו למשקל של **131 ק"ג**. נקבע **מתחם ענישה שנע בין 30 ל-48 חודשי מאסר**. בית המשפט העליון קבע כי העונש שהושת על המערערים אינו חורג מרף הענישה הנוהג, ואולם נוכח התסקירים החיוביים בעניינם, ומטעמי שיקום, הוחלט להקל בעונשם ל-**28 חודשים** (חלף 34 חודשים) ו-**24 חודשים** (חלף 30 חודשים).

בת"פ (י-ם) 64166-09-19 מ"י נ' עבדי (19.1.21), שם הורשע הנאשם, על פי הודאתו, בעבירות של גידול והפקת סם מסוכן ועבירות נלוות. הנאשם שכר דירה, הקים בה מעבדה לגידול סם מסוג קנבוס, צייד אותה בציוד הנדרש ונתפסו בה סמים במשקל של כ-**141 ק"ג**. בית המשפט קבע **מתחם ענישה הנע בין 24 ל-48 חודשי מאסר**. הנאשם, בעל עבר פלילי שאינו מכביד ונסיבות חיים מורכבות, נידון לעונש של **28 חודשי מאסר בפועל**.

בת"פ (ת"א) 52341-07-20 מ"י נ' לב (20.5.21), הורשע הנאשם, על פי הודאתו, בעבירות של ייצור, הכנה והפקת סם מסוכן ונטילת חשמל. הנאשם הקים מעבדה לגידול סם מסוג קנבוס, צייד אותה בציוד רב, ובמשך כשלושה חודשים גידל את הסם, אשר הגיע למשקל של **250 ק"ג**. בנוסף נטל חשמל בשווי של עשרות אלפי שקלים. בית המשפט קבע **מתחם ענישה הנע בין 33 ל-55 חודשי מאסר** והשית על הנאשם **28 חודשי מאסר**, לאור נסיבות חייו הקשות ותחילתו של הליך שיקום ממשי הכולל גם גמילה מסמים אצל משתמש כבד.

בת"פ (ת"א) 49034-02-19 מ"י נ' אוחיון (7.1.20), הורשע הנאשם, על פי הודאתו, בעבירות של ייצור, הכנה והפקת סם מסוכן, החזקת סם שלא לצריכה עצמית, החזקת כלים המשמשים להכנת סם מסוכן, החזקת חצרים ונטילת חשמל שלא כדין, בכך ששכר בית, והקים בו יחד עם אחרים מעבדה לגידול סם, שבה נתפס סם במשקל **114 ק"ג**. לצורך תפעול המעבדה, נטלו הנאשם והאחרים חשמל שלא כדין. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם ענישה הנע בין 18 ל-40 חודשי מאסר** והשית על הנאשם **20 חודשי מאסר** לאור נסיבות מקלות שלא ניתן היה להתעלם מהן ועל רקע הירתמותו להליך שיקומי, תוך שציין כי "**אלמלא הודאתו של הנאשם, לקיחת אחריות על מעשיו והירתמותו להליך**

שיקום היה עונשו של הנאשם נגזר לשלוש שנות מאסר...

לבסוף, בת"פ (מרכז) 14313-09-19 מ"י נ ג דשטין (9.3.21), נקבע **מתחם הנע בין 30 ל-60 חודשי מאסר בפועל** בגין הקמת מעבדה וגידול סם בהיקף של **236 ק"ג**. מטעמי שיקום, חרג בית המשפט ממתחם העונש ההולם והסתפק בהטלת **20 חודשי מאסר**. ערעור שהוגש לבית המשפט העליון על חומרת העונש - נדחה בהסכמת ההגנה, לאחר שנשמעו הערות בית המשפט (ע"פ 2519/21).

על מנת לספק תמונה רחבה מעט יותר, אני מוצא לנכון להפנות לפסיקה נוספת:

בע"פ 8988/16 **בן סימון נ' מ"י** (8.3.17), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע, על פי הודאתו, בעבירות של ייצור הכנה והפקה של סם, סחר והספקת סם ונטילת חשמל. הנאשם הקים מעבדה לגידול סם מסוג קנבוס בביתו, גידל בה 282 שתילים **במשקל 87.25 ק"ג** וגנב חשמל בשווי של עשרות אלפי ₪. נקבע **מתחם שבין 28 ל-48 חודשי מאסר בפועל**, והנאשם נדון ל- **36 חודשי מאסר בפועל**, מאסר על תנאי, וקנס בסך 40,000 ₪. ערעור הנאשם לבית המשפט העליון - נדחה.

בע"פ 871/20 **אברג'יל נ' מ"י** (30.3.20), דחה בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם אשר הורשע, על פי הודאתו, בעבירה של ייצור, הכנה והפקת סם והחזקת סם שלא לצריכה עצמית. הנאשם הקים בדירה מעבדה לגידול סם, צייד אותה בציוד מתאים וגידל בה מאות שתילי סם. בדירה נמצאו סמים מסוג קנבוס במשקל של **80 ק"ג**. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם ענישה הנע בין 22 ל-46 חודשי מאסר בפועל**. הנאשם אדם מבוגר, בעל עבר פלילי ישן, עם נסיבות חיים קשות ומצב רפואי מורכב, נידון ל- **26 חודשי מאסר בפועל**. בית המשפט העליון קבע שהעונש אינו חורג מרף הענישה הנוהג.

בעניין דרחי, שכבר הוזכר לעיל, מדובר היה במעבדה בה נתפס סם מסוג קנבוס בכמות של **76.85 ק"ג**. למבצע העיקרי נקבע **מתחם של 24 עד 48 חודשי מאסר בפועל**, והוא נדון ל-30 חודשי מאסר, ואילו על המסייע הושתו 15 חודשי מאסר בפועל.

גם בפסיקתו הענפה של בית משפט זה נקבעו מתחמי ענישה דומים. כך למשל בת"פ 4662-04-15 מ"י נ' **סגל** (3.2.16) נקבע **מתחם ענישה של 24-48 חודשי מאסר** למי שהורשע בהקמת מעבדה בה הופקו צמחים במשקל כולל של 78.8 ק"ג, בת"פ 17677-04-17 מ"י נ' **דוכן** (2.11.17) נקבע **מתחם של 22-46 חודשי מאסר** למי שגידל במעבדה 72.8 ק"ג סם, בת"פ 4460-04-18 מ"י נ' **ברבי** (28.5.19) נקבע **מתחם עונש הולם הנע בין 20 ל-46 חודשי מאסר בפועל** למי שהורשע כמבצע עיקרי בהקמת מעבדת סמים ובה 334 צמחים במשקל כולל של 73.647 ק"ג ובת"פ 25458-11-18 מ"י נ' **אליאב** (19.9.19), נקבע מתחם של **22 עד 46 חודשי מאסר בפועל** למי שגידל בביתו **80.3 ק"ג** קנבוס ואף חיבר את הבית באופן פיראטי ללוח החשמל לשם גניבת חשמל.

על יסוד נתונים אלה קבעתי לאחרונה מתחם עונש הולם של **30 עד 50 חודשי מאסר בפועל**, לצד מאסר על תנאי

וקנס משמעותי, בעניינו של נאשם שהורשע בהקמת וניהול מעבדה שפעלה לאורך תקופה ארוכה של שנה תמימה ואשר בה נתפסו 108 ק"ג נטו של סם, בשווי כספי רב, ואגב נטילת חשמל בשווי של כ-114,000 ₪ (ראו ת"פ (מרכז) 43394-11-19 מ"י נ ג דברג (8.11.21)). עוד קבעתי לאחרונה מתחם הנע בין **24 ל-48 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי וקנס כספי משמעותי**, לגבי נאשם שהקים מעבדה וגידל בה, לאורך כשלושה חודשים בלבד, מספר מצומצם של שתילים במשקל כולל של כ-80 ק"ג, לצד נטילת חשמל בשווי 10,000 ₪ (ראו ת"פ (מרכז) 67338-02-20 מ"י נ' בימרו (23.2.22)).

בבואי לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשיהם של הנאשמים, הרי שיש להתאים את המתחם לגבי כל אחד ואחד מהם לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות בהן הורשע, למידת הפגיעה בערכים המוגנים, כמפורט לעיל, ולפסיקה הנוהגת ביחס להקמת וניהול מעבדות בעלות מאפיינים דומים.

מעשיו של נאשם 2 עומדים כזכור ברף החומרה הגבוהה. תחילה הקים הנאשם מעבדה בהיקף ובהשקעה נרחבים, וגידל בה 650 שתילים במשקל כולל של מעל 130 ק"ג, בשווי כספי עצום. די היה בכך כדי לקבוע בעניינו מתחם ענישה ברוח המתחמים המחמירים ביותר שנקבעו בפסיקה שהוזכרה לעיל. אלא שהנאשם לא הסתפק בכך, והקים במקביל מעבדה נוספת. זו פעלה אמנם תקופה קצרה, ונתפסו בה כ-5 ק"ג של סם בלבד, אך פוטנציאל הנזק הכרוך בה היה גבוה בהרבה, ומכל מקום פעילות עבריינית זו, אשר הצטברה למעבדה הראשונה, מחייבת אף היא מענה עונשי משמעותי. לפיכך, ותוך אימוץ עמדת הצדדים בדבר קביעת מתחם ענישה יחיד לשני האישומים גם יחד, אני קובע כי **לצד מעשיו של נאשם 2 יש לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 36 ל-60 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי, וקנס כספי גבוה.**

בעניינו של הנאשם 6 מדובר בהקמת מעבדה גדולה, מתוך השקעה ניכרת, אשר פעלה לאורך תקופה ארוכה של כשנה, ונתפסו בה לא פחות מ-400 שתילים במשקל כולל של כ-70 ק"ג נטו. כמו כן, נטל הנאשם חשמל בשווי של כ-120 אלף שקלים, והשתמש לצורך זה בחיבור לא חוקי ומסוכן. בהמשך, גם סיפק הנאשם אמצעים להקמת מעבדה נוספת, כמפורט באישום הרביעי לכתב האישום. התוצאה היא כי לצד מעשיו של הנאשם 6 יש לקבוע **מתחם עונש הולם הנע בין 25 ל-50 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי, וקנס כספי משמעותי.**

באשר לנאשם 8, שהקים מעבדה רחבת היקף לייצור סמים בביתו, וגידל כ-350 שתילים במשקל של כ-66 ק"ג נטו, יש לקבוע **מתחם עונש הולם הנע בין 22 ל-44 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי, וקנס כספי הולם.**

העונש הראוי לנאשמים

משנקבע מתחם העונש ההולם למעשים יש לאתר את העונש המתאים לעניינו של כל אחד מהנאשמים בהתאם למכלול הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, אלא נוגעות יותר לנאשם עצמו, לעברו ולדפוסיו. עוד יש לבחון, במקרים המתאימים, את האפשרות לסטות מהמתחם לקולה מטעמי שיקום, כפי שמבקשת ההגנה במקרה שלפנינו.

באשר לנתוניו של נאשם 2, הרי שמדובר בצעיר כבן 26, נשוי ואב לשתי בנות קטנות. הנאשם הודה, לקח אחריות על מעשיו וחסך זמן ציבורי. לחובתו עבר פלילי מינורי ביותר שאינו מצדיק החמרה. התסקיר שהוגש בעניינו כולל גם כן נתונים המצדיקים התחשבות וגישה עונשית מתונה. הנאשם גדל במשפחה קשת יום, סבל מאלימות וכבר מגיל צעיר היה נעדר כל גורמי תמיכה. על רקע זה נדרש לצאת לשוק העבודה עוד בהיותו נער ולפרקים אף נאלץ להתגורר ברחוב. על אף תנאי פתיחה קשים אלה, התגייס לצבא כלוחם והשלים שירות צבאי מלא, כמו גם תקופה קצרה של שירות בקבע. לצד ההישגים הללו, צבר הנאשם לאורך השנים חובות גדולים לשוק האפור, וזהו ככל הנראה הרקע לביצוע העבירות, בהן ראה הנאשם פתרון כלכלי מהיר למצוקותיו.

שירות המבחן התרשם כי במצבי דחק הנאשם מתקשה להתמודד בצורה בונה ונוטה לבחירת פתרונות מידיים ולא אדפטיביים, תוך קושי לחשוב על השלכות וחומרת מעשיו. כמו כן, ובניגוד לטענות בא כוחו, גם כיום מתמודד הנאשם עם מצב כלכלי מורכב, המהווה עבורו גורם סיכון. לצד זאת, התרשם השירות כי הנאשם הנו בעל יכולות תפקודיות טובות, וכי כיום לוקח אחריות על מצבו הכלכלי ובוחר להתמודד עמו בצורה נכונה, תוך השתלבות בתעסוקה וניסיון להסדיר חובותיו. עוד העריך שירות המבחן כי הנאשם, שהביע מוטיבציה לטיפול, יוכל להפיק מכך תועלת, ועל כן המליץ על שילובו בטיפול קבוצתי ובסדנה העוסקת בהתנהלות כלכלית נכונה, לצד עונש מאסר בעבודות שירות.

בשים לב לגילו הצעיר, להודאה ולנטילת האחריות, לעבר הפלילי המינורי, לנסיבות האישיות החריגות ולנכונות הטיפוליות, הרי שגם לטעמה של המאשימה אין להשית על הנאשם 2 עונש מאסר מעבר לרף התחתון של המתחם שנקבע. ההתלבטות במקרה זה נוגעת לשאלה האם ראוי יהיה לסטות, ולו במידת מה, לקולה מהרף התחתון שנקבע, מטעמי שיקום. בשים לב לחומרת המעשים, לעונש המתחייב לצידם, לצורך בהרתעה מפני ביצוע עבירות מסוג זה ולשלב הטיפולי הראשוני בו מצוי הנאשם, אשר טרם שולב בפועל בטיפול, ברי כי לא ניתן במקרה זה לסטות סטייה ניכרת מהמתחם, ובוודאי שלא ניתן לאמץ את המלצות שירות המבחן, אשר אינן נותנות ביטוי מספק למרכיבי החומרה הרבים המתעוררים במקרה זה. עם זאת, בשים לב למוטיבציה שמבטא הנאשם לטיפול ולהתרשמות שירות המבחן מכך שקיים במקרה זה ולו פוטנציאל שיקום מסוים, מצאתי לנכון להקל מעט עם הנאשם, מתוך תקווה כי בתקופת מאסרו ולאחריה אכן ישקם את חייו, וכי בעתיד יימנע ממעורבות פלילית נוספת.

באשר לנתוניו של נאשם 6, הרי שמדובר בצעיר כבן 28, נשוי ואב לשני ילדים קטנים ונעדר כל עבר פלילי. הנאשם הודה, הביע חרטה, לקח אחריות על מעשיו וחסך גם הוא זמן ציבורי ניכר. לטענתו ביצע אף הוא את העבירות על רקע חובות לגורמים בשוק האפור, חובות אותם צבר על רקע עיסוק בעל אופי התמכרותי בהימורים. ראוי לציין כי מלכתחילה לטענה זו השלכה מוגבלת, שכן גם אם זהו הרקע להקמת המעבדה, כמפורט בכתב האישום שצורף מבית המשפט המחוזי בירושלים, הרי שאין בכך כדי להסביר את מעשיו של הנאשם 6 בכתב האישום בתיק העיקרי, המעידים על כך שגם לאחר שנחשפו מעשיו והוא שוחרר בתנאים מגבילים, שב הנאשם לאותו תחום עברייני, בכך שסיפק אמצעים להקמת מעבדה נוספת לגידול סמים, ובמסגרת פעילותו זו אף הפר את התנאים המגבילים בהם היה נתון.

מהתסקיר שהוגש בעניינו עולה התרשמות שירות המבחן כי הנאשם פעל באופן אימפולסיבי, מבלי לבחון חלופות להתנהלות השולית, תוך טשטוש גבולות המותר והאסור, לצורך קבלת מענה מידי לצרכיו ומבלי לחשוב על השלכות מעשיו. עוד עולה מהתסקיר כי גבולות אשר הוצבו לנאשם במסגרת ההליך הפלילי בתיק גידול הסמים לא מנעו

מעורבותו בפלילים פעם נוספת בתיק הנוכחי. מנגד, נדמה כי הנאשם עייף מאורח החיים השולי אותו ניהל, מביע רצון לנהל אורח חיים נורמטיבי. הוא מבטא הבנה ראשונית לדפוסיו ומוטיבציה גבוהה להשתלב בטיפול ייעודי בתחום ההתמכרויות. הנאשם קיים פגישת היכרות עם עובד סוציאלי המטפל בתחום ההתמכרויות, אך ההליך הטיפולי עצמו טרם החל על רקע יציאת המטפל לחופשה. שירות המבחן סבור שמאסר מאחורי סורג ובריש עלול להביא להתדרדרות במצבו של הנאשם, ולכן המליץ להשית על הנאשם מאסר בעבודות שירות וצו מבחן למשך שנה וחצי, במסגרתו ישולב בטיפול בהתמכרויות.

הסנגור המלומד מבקש לדחות את מתן גזר הדין בעניינו של הנאשם 6 עד שיסתיים ההליך הטיפולי בעניינו בתחום ההתמכרויות. לטענתו, כך הוסכם במסגרת הסדר הטיעון שנכרת בנוגע לתיק הצירוף מירושלים, וזוהי הציפייה שעל בסיסה הודה הנאשם במיוחס לו. לאחר שנתתי דעתי לטענה זו, אינני יכול לקבל אותה. עיון בנוסח ההסדר שהוצג בבית המשפט המחוזי בירושלים מלמד, בהקשר הנוכחי, רק על הסכמה לפיה **"הנאשם יהיה רשאי לטעון כי הוא מכור להימורים והדבר הוביל אותו למעשה העבירה, והמאשימה לא תביא ראיות לסתור זאת"**. אין ולא הייתה כל התחייבות או הסכמה לאפשר לנאשם למצות הליך טיפולי כזה או אחר ולדחות את הטיעונים לעונש ואת מתן גזר הדין עד להשלמת הטיפול.

יתרה מכך, השאלה האם להפנות לתסקיר משלים ולדחות את מתן גזר הדין לצורך זה נתונה לשיקול דעתו הרחב של בית המשפט, אשר הוא שמופקד על ההליך ולא הצדדים או שירות המבחן. יפים לעניין זה דברי בית המשפט העליון בע"פ 9053/20 **כהן נ' מ"י** (22.3.21), שם הובהר כי אפילו מקום בו עותרים ב"כ הצדדים במשותף לקבלת תסקיר משלים, אין בית המשפט מחויב לעשות כן (ההדגשות שלי - ח.ט.):

"מלכתחילה לא נפל פגם בהחלטת בית המשפט המחוזי להסתפק בתסקיר החלקי ולהימנע מעיכוב נוסף בהליכים לצורך השלמתו: גם בהתקיים חובה להיענות לבקשת נאשם לקבלת תסקיר בעניינו - למשל, לצורך הטלת עונש מאסר בפועל - אין חובה לאמץ את המלצתו, ככל שישנה. מכאן, שממילא יש לבית המשפט שיקול דעת רחב ביחס להיקף התסקיר שיתקבל ומשך הזמן שיינתן לשם כך, בהתחשב במשמעות הדחייה לאור האינטרס הציבורי ועקרון השוויון בין נאשמים.

דברים אלה יפים גם לנאשם שהורשע בהסדר טיעון בו הוסכם על קבלת תסקיר לפני שיתקיימו טיעונים לעונש: אף אם אין לדחות הסכמה זו אלא במקרים יוצאי-דופן, הרי שלבית המשפט נותר שיקול דעת רחב ביחס לאופן ניהול ההליך בהקשר זה, ואין לנאשם כאמור ציפייה לגיטימית שההליך בעניינו יעוכב ככל שיידרש עד לקבלת תסקיר מלא בעניינו. כל זאת, במנותק מהסיבות בגללן לא הושלם התסקיר בסד הזמנים שנקבע, והערכת שירות המבחן ביחס למשך הזמן הדרוש לכך.

בעניינו של נאשם 6 מדובר במי שהורשע בהקמת וניהול מעבדה לייצור סם בהיקף נרחב. גם לאחר שנתפס בכף שב לבצע עבירות מאותו סוג, ממוטיבציה כלכלית גרידא, ולא בשל דפוסי התמכרות להימורים בלבד. על אף פרק הזמן הארוך שחלף מאז שוחרר ממעצר ומאז הוצגו הסדרי הטיעון בשני התיקים טרם שולב הנאשם בהליך טיפולי ממשי. גם כיום הוא מבטא רק "הבנה ראשונית לדפוסיו", וסיכויי השיקום לוטים בערפל.

בהתאם לפסיקת בית המשפט העליון, ככל שמדובר בעבירות חמורות יותר, כך יהיה הנטל המוטל על הנאשם לבסס את ההצדקה להקלה מטעמי שיקום מכביד יותר. כך, למשל, נקבע בע"פ 9036/18 פלוני נ' מ"י (27.1.20) כי:

"סעיף 40ד(א) לחוק העונשין האמור, איננו מטיל חובה על בית המשפט לחרוג ממתחם העונש ההולם, גם אם מדובר בנאשם שהשתקם, או כאשר קיים סיכוי של ממש שישתקם, אלא מדובר בסמכות שברשות בלבד (ראו: ע"פ 3102/14 פלוני נ' מ"י, פסקה 21 לפסק דינו של כב' השופט א' שהם (17.11.2014)). בעניין זה, נקבע בפסיקה כי ככל שהעבירה בה הורשע הנאשם ונסיבותיה חמורות יותר, כך גובר הנטל המוטל על הנאשם להראות הליך שיקומי מתקדם יותר, או סיכויי שיקום מובהקים יותר, כדי להצדיק סטייה לקולא ממתחם העונש ההולם (ראו: ע"פ 5936/13 פלוני נ' מ"י, פסקה 5 (14.01.2015) (להלן: ע"פ 5936/13); ע"פ 1170/15, פסקה 21)."

מעשיו של נאשם 6 חמורים. ההליך הטיפולי טרם החל. סיכויי השיקום אינם מובהקים כלל ועיקר. על רקע זה, לא מצאתי הצדקה לסטות בעניינו לקולה ממתחם העונש ההולם, ואקל עמו, מתוך תקווה כי ישכיל בכל זאת לשנות את דרכיו, בכך שלא אשית עליו עונש מאסר מעבר לרף התחתון של המתחם, על אף שיקוליי ההרתעה אשר היו מצדיקים בדרך כלל עונש חמור יותר.

באשר לנאשם 8, הרי שמדובר באדם כבן 47, נשוי ואב ל-6 ילדים, שחלקם התבגרו. אין לחובתו עבר פלילי. הנאשם הודה אף הוא, לקח אחריות וחסך זמן ציבורי. הנאשם עובד באופן סדיר ומפרנס את עצמו ואת בני משפחתו. לצד נתונים חיוביים אלה, מעיד התסקיר שהוגש בעניינו על קשיים ניכרים. באשר לעבירות נשוא תיק זה, התקשה הנאשם לקחת אחריות ולהעמיק במשמעותן וחומרתן. על אף שהודה והורשע בגידול סם בהיקף גדול ובשווי כספי אדיר, טען הנאשם במפגיע כי הסם היה מיועד לשימוש עצמי, ושלל כל מניע כספי. על רקע מעורבות בעבירה, הפסיק לטענתו את השימוש בסמים, ושלל צורך בטיפול. בדיקות השתן שמסר היו נקיות.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם ביצע את העבירות על רקע תלות שפיתח בסם, כדרך להתמודדות עם כאבים שחווה על רקע מחלתו. עוד התרשם כי הנאשם חסר כלים להתמודד באופן ישיר עם קשייו, והשימוש בסם מהווה עבורו מפלט מההתמודדות. עוד התרשם שירות המבחן כי הנאשם אימץ לעצמו דפוס פעולה של ריצוי בחייו, ועל רקע זה מתקשה לזהות מצבי סיכון. הנאשם התקשה לקחת אחריות על מעשיו ולהבין לעומק את חומרתם, והוא מגלה חוסר שיקול דעת, דפוסי חשיבה מניפולטיביים וקושי בהבנת התמונה המלאה והשלכות מעשיו. הנאשם מתקשה להתבונן במניעים אשר הביאו לביצוע העבירה ולא מביע נזקקות לטיפול. מנגד, מדובר במי שניהל לרוב אורח חיים נורמטיבי בתחומי העבודה והמשפחה, גילה לאורך השנים כוחות לתפקוד תקין, חיובי ויציב במישורי חיים שונים, וקיימת לו רשת תמיכה משפחתית. לאור העובדה כי הנאשם שולל נזקקות טיפולית לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית, אך בשל החשש שחשיפה לחברה עבריינית תביא להתדרדרות במצבו ולהפגמת דפוסים עברייניים, הומלץ להטיל עליו מאסר בעבודות שירות וקנס כספי, לצד עונש מותנה כגורם הרתעה לעתיד.

גם בעניינו של נאשם זה לא ניתן לאמץ את המלצות שירות המבחן, אשר אינן נותנות כל ביטוי לחומרת המעשים, למידת

פגיעתם בערכים החברתיים המוגנים, לצורך בהרתעת הנאשם והרתעת הרבים ולענישה המתחייבת. יתרה מכך, בשונה משני הנאשמים האחרים, מצביע התסקיר בעניינו של הנאשם 8 על היעדר אופק טיפולי, על קשיים ניכרים בהפנמה ובנטילת האחריות ועל קיומם של גורמי סיכון משמעותיים שאינם מטופלים. על רקע זה, דומה כי את העונש המתאים בעניינו יש לאתר במעלה המתחם שנקבע, הרבה מעבר לרף התחתון של מתחם העונש ההולם. אם בכל זאת אסתפק בעונש מאסר מתון, בגדר המתחם שנקבע, הרי זה בעיקר לנוכח מצבו הרפואי של הנאשם והמחלה ממנה הוא סובל, כמפורט במסמכים הרפואיים שהוצגו, כמו גם באורח החיים התקין שהוא מנהל בהיבט התעסוקתי והמשפחתי ובפגיעה הצפויה לבני משפחתו התלויים בו כתוצאה מהמאסר.

אם לסכם, הרי שבשים לב לחומרת המעשים, לענישה המתחייבת ולצרכי ההרתעה, אשר גוברים על נסיבותיהם האישיות של הנאשמים בעבירות מסוג זה, יושת על כל אחד מהנאשמים עונש מאסר אשר ישקף את חלקם במעשים, לצד האמור בתסקירים ועצמת שיקולי השיקום בעניינם. לצד עונש המאסר יוטלו מאסרים מותנים מרתיעים וסנקציות כלכליות בדמות החילוט המוסכם וקנס כספי משמעותי כמתחייב בסוג זה של עבירות. מצבם הכלכלי של הנאשמים ובני משפחותיהם יילקח כמובן בחשבון, ועל כן יהיו הקנסות מתונים באופן יחסי, אך בשים לב למוטיבציה הכלכלית המובהקת העומדת ביסוד המעשים אין מנוס מעמידה גם במקרה זה על סכומי קנס ממשניים.

לאור כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 2:

1. מאסר בפועל למשך 32 חודשים, בניכוי ימי המעצר מיום 2.9.20 עד 24.9.20.
2. 12 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא כי במשך 3 שנים מיום שחרורו לא יעבור הנאשם עבירת סמים מסוג פשע.
3. 6 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא כי במשך 3 שנים מיום שחרורו לא יעבור הנאשם עבירת סמים מסוג עוון או עבירה על סעיף 400 לחוק העונשין.
4. קנס בסך ₪ 40,000 או 120 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-20 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 15.7.22.
5. אני מכריז על הנאשם "סוחר סמים" ומורה על חילוט הפריטים שנתפסו מידי, כמפורט בבקשת החילוט.

שבכתב האישום המתוקן, על חילוט כלל הציוד שנתפס במעבדה ועל השמדת הסמים.

נאשם 6:

1. מאסר בפועל למשך 25 חודשים, בניכוי ימי המעצר בתיק דנן מיום 2.9.20 עד 24.9.20 וימי מעצר בתיק הצירוף מיום 20.1.20 עד 17.2.20.
2. 12 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא כי במשך 3 שנים מיום שחרורו לא יעבור הנאשם עבירת סמים מסוג פשע.
3. 6 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא כי במשך 3 שנים מיום שחרורו לא יעבור הנאשם עבירת סמים מסוג עוון, עבירה של מתן אמצעים לביצוע פשע או עבירה על סעיף 400 לחוק העונשין.
4. קנס בסך 30,000 ₪ או 90 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-15 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 15.7.22.
5. אני מכריז על הנאשם "סוחר סמים" ומורה על חילוט הפריטים שחילוטם התבקש בכתבי האישום, למעט רכב מ.ר. 4120412, אשר יוחזר לנאשם, כנגד חילוט סכום של 4,000 ₪ שהופקד בקופת בית המשפט בתיק העיקרי. עוד אני מורה על חילוט כלל הציוד שנתפס במעבדה ועל השמדת הסמים.

נאשם 8:

1. מאסר בפועל למשך 24 חודשים, בניכוי ימי המעצר מיום 2.9.20 עד 24.9.20.
2. 10 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא כי במשך 3 שנים מיום שחרורו לא יעבור הנאשם עבירת סמים מסוג פשע.
3. 5 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא כי במשך 3 שנים מיום שחרורו לא יעבור הנאשם עבירת סמים מסוג עוון.
4. קנס בסך 24,000 ₪ או 75 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-12 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים,

החל מיום 15.7.22.

5. אני מכריז על הנאשם "סוחר סמים", ומורה על חילוט כלל הפריטים שחילוטם התבקש, כמפורט בכתב האישום המתוקן, זולת סכום של 14,000 דינר ירדני, אשר יוחזר לנאשם. בנוסף, אני מורה על חילוט כלל הציוד שנתפס במעבדה ועל השמדת הסמים.

העתק יועבר לשירות המבחן.

זכות ערעור בתוך 45 ימים

ניתן היום, ה' אדר ב' תשפ"ב, 08 מרץ 2022, במעמד הצדדים.